

Homília do farnosti na mesiac január

Božia láska

Drahí bratia a sestry,

pre väčšinu z nás asi nebude problémom veriť v Božiu existenciu. Avšak často pre mnohých ľudí je Boh, často nevedomky, ďaleko nad oblakmi. Človek sa potom musí poriadne namáhať, aby ho dosiahol, a musí sa mu znovu a znovu pripomínať, ak nie vnucovať, aby mu Boh zostával naklonený.

Mnohým sa zdá, že Boh je tajomným špiónom, ktorý sleduje každú náš krok. Zdá sa im, že je to špehujúci policajt alebo sudca, ktorý nerobí nič iné, než že nás stále odsudzuje. Toto sú všetko nesprávne predstavy o Bohu.

Skutočnosť je však iná. Boh nie je prenasledovateľom človeka, ktorého by chcel pristihnúť ihneď pri čine, ale je to milujúci Otec. Počujme znovu dávno známu vetu z Jánovho evanjelia: *“Lebo Boh tak miloval svet, že dal svojho jednorodeného Syna, aby ne zahynul nik, kto v neho verí, ale aby mal večný život.”* (Jn 3, 16)

Mnohí by teraz mohli povedať: *“Dobre, Boh miluje svet. To znamená, že Boh miluje to dobré a cnostné. Ale ja nie som dosť dobrý pre jeho lásku. V živote som urobil veľa zlého. Teraz je ale nemožné pre Boha, aby ma miloval.”* Boh však odpovedá na tento názor takto: *“Ak budú vaše hriechy sňa šarlát, budú obielené ako sneh, ak sa budú červenať sňa purpur, budú ako vlna biele.”* (Iz 1, 18)

Áno, a Boh hovorí ešte viac. Ľuďom, ktorí pre svoju nevernosť voči Bohu museli prežívať poníženie a malomyselnosť exilu, odkazuje ústami Izaiáša (43, 1-6): *“Teraz však toto hovorí Pán, tvoj stvoriteľ, Jakub, tvoj tvorca, Izrael: “Neboj sa, veď som Ťa vykúpil, po mene som Ťa zavolať, ty si môj. Keď budeš brodiť vodami, budem s tebou... Pretože si drahý mojim očiam, vzácny a ja Ťa milujem... budem s tebou.”*

Z hĺbky srdca uverme, že vtedy povedané prorocké slovo platí i dnes každému jednému z nás. Prišli sme už niekedy na myšlienku: existujem preto, že ma Boh chcel? Možno, že ani moji rodičia, skôr, než som sa narodil, dieťa výslovne nechceli. Ale Boh ma chcel, takého, aký som.

Radujme sa a zostaňme v nemom údive. Boh ma chcel, pretože ma miluje. A chce ma stále aj dnes. Moja existencia je toho dôkazom. Boh miluje veľmi hlboko každého z nás. Inak by sme tu neboli. A je jeho veľkou túžbou, aby sme si jeho lásku uvedomili a z celého srdca na ňu odpovedali. Boh by chcel byť naším Otcom a my sme pozvaní, aby sme sa stali jeho milovanými deťmi.

Po radosti nad novým uvedomením si Božej lásky môže skoro prísť vytriezvenie nad otázkou: Keby ma Boh skutočne miloval, prečo mi život robí taký ťažký? Prečo tento osud - prečo taký stres - prečo taká choroba - prečo tieto temnoty? Prečo nie je môj život krajší, prečo nie je jednoduchší?

Radi by sme boli znovu a znovu ako malé bábätká v Božích rukách, nesené a živé. On chce ale dospelých synov a dcéry. Tak ako sa z bloku mramora až pod

tvrdými údermi umelcovho kladiva stane umelecké dielo, práve tak isto chce Boh v láske urobiť umelecké dielo i z nášho života.

Všetci vieme, že keby sa v škole zrušili všetky domáce úlohy a skúšky, naučili by sme sa toho veľmi málo. Skúšky predsa neznamenajú, že by nás učitelia nenávideli. Sú skôr príležitosťou priviesť nás k tomu najlepšiemu. Podobne nás rôznymi skúškami vedie Boh, aby sme získali múdrosť a dospelosť. Pretože chce v láske náš plný ľudský rozvoj.

Napriek všetkým ťažkostiam života tu zostáva základná pravda: Boh miluje každého z nás celkom osobne. Našou úlohou teraz je otvoriť oči a viac než doposiaľ si uvedomiť, akými mnohorakými spôsobmi nás Boh miluje. Boh nás napríklad miluje tým, že nám neustále, znovu a znovu, posiela ľudí, ktorí majú pre nás v rozhodujúcom okamihu správne slovo alebo pre nás urobia práve najvhodnejšiu službu: napríklad priatelia. Hľadaj sám konkrétne príklady.

Už dnes môžeme začať s novým otvorením sa Božej láske. Už dnes môžeme mať nový vzťah k Bohu, pokiaľ si uvedomíme: som milovaný syn - milovaná dcéra. Otec ma miluje. Amen.

